

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony
  - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie pozwoliła jej bronić się w możliwie najlepszych warunkach przed stawianymi jej oskarżeniami. Strona skarżąca twierdzi, że zostało naruszone jej prawo do dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia oczywistych błędów w decydującej ocenie
  - Strona skarżąca podnosi, że w kontekście naruszenia jej prawa do obrony strona pozwana popełniła również kilka oczywistych błędów w decydującej ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2018 r. – Triantafyllopoulos i in. / EBC

(Sprawa T-451/18)

(2018/C 373/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Panagiotis Triantafyllopoulos (Patras, Grecja) i 487 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat N. Ioannou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Europejskiego Banku Centralnego naprawienia poniesionej przez skarżących szkody rzeczywistej, określonej dla każdego z nich w skardze, wynoszącej 83,77 EUR za udział posiadany w organizacji spółdzielczej, pomnożonej przez liczbę udziałów, których właścicielem jest każdy skarżący będący osobą fizyczną lub prawną;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest żądanie naprawienia szkody, która miała zostać wyrządzona skarżącym jako posiadaczom udziałów w „Achaiki Synetairistiki Trapeza SYN.P.E.” (spółdzielczym banku kredytowym, dalej: Achaiki Synetairistiki Trapeza) wskutek objęcia tego banku szczególnym trybem likwidacji, która to szkoda obejmuje wystarczająco poważną stratę rzeczywistą, zwłaszcza z powodu wartości udziałów, których właścicielem jest każdy ze skarżących. Zdaje się, że szkoda ta została spowodowana wskutek niewystarczającej kontroli i niewystarczającego nadzoru ze strony Banku Grecji nad Achaiki Synetairistiki Trapeza w latach 1999–2012, ale także wskutek niewystarczającej kontroli i niewystarczającego nadzoru ze strony Europejskiego Banku Centralnego w odniesieniu do Banku Grecji, i za pośrednictwem tego ostatniego banku, ale także bezpośrednio w odniesieniu do Achaiki Synetairistiki Trapeza.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności faktycznych, postępowania karnego i prawa krajowego.
  - Od 1999 r. do momentu cofnięcia przez Bank Grecji zezwolenia Achaiki Synetairistiki Trapeza następujące po sobie poszczególne administracje zagarnęły majątek banku i wykorzystały go w celach przestępczych, całkowicie sprzecznych z ustawą. Miało to miejsce bez przestrzegania procedur prawnych przewidzianych dla funkcjonowania banku. Zgodnie z prawem krajowym Bank Grecji jest jedynym krajowym organem nadzoru odpowiedzialnym za podjęcie wszelkich środków zapobiegawczych, kontrolnych i wykonawczych w celu uniknięcia zdarzeń, które miały miejsce i które doprowadziły do roztrwonienia majątku banku.
2. Zarzut drugi dotyczący art. 340 TFUE.
  - Na podstawie art. 340 akapit 3 TFUE, z uwagi na okoliczność, że EBC ma odrębną osobowość prawną, jest on zobowiązany do naprawienia, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla praw państw członkowskich, szkód wyrządzonych przez bank lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.

3. Zarzut trzeci dotyczący orzecznictwa Trybunału

- Orzecznictwo Trybunału wymaga, by zostało udowodnione wystarczająco istotne naruszenie norm prawnych mających na celu przyznanie uprawnień jednostkom. Jeśli chodzi o wymóg istnienia wystarczająco istotnego naruszenia, decydującym kryterium do uznania, że przesłanka ta jest spełniona, jest ustalenie, czy dany organ Unii naruszył w oczywisty i poważny sposób granice przysługującego mu uznania. Zakres i intensywność wyrządzonej szkody oraz liczba poszkodowanych mogą zostać użyte jako kryteria, aby ustalić, czy dany organ przekroczył w oczywisty i poważny sposób granice przysługującego mu uznania. Ponadto należy podkreślić, że wystarczająco istotne naruszenie prawa Unii ma miejsce wtedy, gdy organ nie popełniłby błędów, gdyby dochował normalnej staranności i ostrożności. EBC naruszył spoczywający na nim na podstawie traktatu i jego statutu obowiązek nałożenia na Bank Grecji sankcji z powodu nieodpowiedniego nadzoru nad Achaiki Synetairistiki Trapeza. Ze swej strony EBC jest odpowiedzialny za kontrolowanie, czy banki krajowe państw członkowskich funkcjonują zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w traktacie i w jego statucie. W przypadku gdy taka kontrola nie była dokonywana, można mówić o niedociągnięciach administracyjnych – naruszeniu zasady dobrej administracji – które można było przewidzieć, gdyby EBC podjął odpowiednie środki, aby „przypomnieć” Bankowi Grecji zobowiązania, które na nim ciążyą na podstawie traktatów i aby mu wskazać, że nie jest on uprawniony do pozostawienia instytucji kredytowych bez kontroli, ponieważ w ten sposób zostaje zagrożona stabilność pieniężna Unii Europejskiej, która stanowi główną rację bytu EBC. Europejski Bank Centralny powinien był skontrolować, czy Bank Grecji przestrzegał spoczywających na nim zobowiązań jako członek Europejskiego Systemu Banków Centralnych i w przypadku stwierdzenia, że owe zobowiązania nie były przestrzegane, powinien on być podjąć odpowiednie środki, a nie pozostać bezczynnym.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2018 r. – Bezouaoui i HB Consultant / Komisja

(Sprawa T-478/18)

(2018/C 373/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hacène Bezouaoui (Avanne, Francja), HB Consultant (Beure, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Henrotte i N. Neyrinck)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznania jej skargi za dopuszczalną i zasadną i, co za tym idzie,
- stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 2075 final z dnia 10 kwietnia 2018 r. w sprawie SA.46897 (2018/NN) – Domniemana pomoc państwa – Francja – CACES;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zawartego w art. 107 TFUE pojęcia „możliwości przypisania” związanego z tym, że [Komisja uznała, iż] zwrot kosztów szkolenia w przedmiocie bezpiecznego prowadzenia pojazdów budowlanych przeprowadzanego przez uprawnione organizacje zbiorowego zarządzania (organismes paritaires collecteur agréés par l'État – OPCA) wiąże się z wykorzystaniem zasobów państwowych, stanowiącym owoc środka, który można przypisać państwu. Skarżące podnoszą, że Komisja, wydając decyzję, o której stwierdzenie nieważności wnoszą, uchybiła orzecznictwu wynikającemu z wyroku w sprawie Pearle (z dnia 15 lipca 2004 r., Pearle i in., C-345/02, EU:C:2004:448).
2. Zarzut drugi dotyczący zawartego w art. 107 TFUE pojęcia „korzyści” związanego z tym, że [Komisja uznała, iż] środki przyjęte przez państwo francuskie w niniejszym przypadku przysparzają korzyści przedsiębiorstwom przeprowadzającym szkolenia zwane „CACES®” (certyfikat zaświadcający o umiejętności bezpiecznego kierowania, Certificat d'Aptitude à la Conduite En Sécurité), w odróżnieniu od przedsiębiorstw przeprowadzających szkolenia zwane „PCE®” (prawo jazdy na maszynach budowlanych, Permis à la Conduite d'Engins).